

Forslag

til

Lov om ændring i lov om tilsyn med pensionskasser.

Fremsat den 23. januar 1958 af *handelsministeren*.

§ 1.

I lov om tilsyn med pensionskasser, jfr. lovbekendtgørelse nr. 343 af 19. juli 1950, foretages følgende ændringer:

1) I § 13, stk. 1, indføjes efter ordet „værdipapirer“ følgende: „med undtagelse af aktier“, og som nyt punktum mellem 1. og 2. punktum indføjes følgende: „Aktier, der er genstand for offentlig kursnotering, må højst opføres til den ved regnskabsårets slutning senest noterede køberkurs og andre aktier højst til en værdi beregnet på grundlag af de ved regnskabsårets slutning senest foreliggende oplysninger angående det pågældende aktieselskab“.

2) I § 13, stk. 2, indføjes efter ordet „gevinst“ følgende: „eller hvis der ved opgørelsen af en pensionskasses værdipapirer fremkommer en gevinst“.

Til stk. 2 føjes som nyt punktum: „Denne bestemmelse finder tilsvarende anvendelse for så vidt angår faste ejendomme, som en pensionskasse måtte eje“.

3) § 14 affattes således: „De midler, der skal tjene til dækning af pensionskassens forpligtelser over for dens medlemmer eller over for personer, til hvem der ydes pension, skal anbringes på følgende måde:

- a) i obligationer udstedt eller garanteret af den danske stat;
- b) i obligationer udstedt af danske kreditforeninger eller hypotekforeninger;
- c) i indlånsbeviser fra danske banker eller sparekasser eller på konto i overformynderiet;

d) i obligationer udstedt eller garanteret af danske kommuner;

e) i lån sikret ved tinglyst panteret i faste ejendomme, i hvilke umyndiges midler vil kunne anbringes, dog ikke ud over to trediedele af den offentlige vurdering til ejendoms-værdi;

f) i lån mod sikkerhed, som må anses for lige så betryggende som de under litra e nævnte, og i værdipapirer, som efter deres art og den sikkerhed, de frembyder, kan stilles i klasse med de under litra a—d nævnte;

g) i faste ejendomme af den under litra e nævnte art, dog i intet tilfælde ud over fire femtedele af den offentlige vurdering til ejendoms-værdi.

Indtil 15 pct. af de til dækning af de i 1ste stk. nævnte forpligtelser afsatte midler vil kunne anbringes på anden måde end ovenfor under litra a—g anført, dog i intet tilfælde i aktier ud over 15 pct. af ét og samme selskabs aktiekapital.

De i denne § fastsatte begrænsninger for midlernes anbringelse kan fraviges af handelsministeren efter forhandling med forsikringsrådet.

De værdipapirer, hvori de midler, der skal tjene til dækning af pensionskassens forpligtelser over for medlemmerne eller personer, til hvem der ydes pension, anbringes, indskrives eller gives i forvaring i Danmarks Nationalbank eller andet godkendt forvaringssted, og det udstedte indskrivnings- eller forvaringsbevis forsynes med

F. t. l. om ændr. i l. om tilsyn med pensionskasser.

påtegning om, at værdipapirerne tilhører pensionskassen og er båndlagt til dækning af sammes pensionsforpligtelser. Denne påtegning skal noteres af bevisets udsteder. Gældsbreve, der lyder på navn eller kan noteres på navn, behøver dog ikke at indskrives eller gives i forvaring, men kan i stedet forsynes med den foreskrevne påtegning, der skal noteres, for så vidt dette kan ske i henhold til kapitel 5 i lov om gældsbreve. De fornævnte påtegninger underskrives endvidere af forsikringsrådet, hvorved de pågældende værdipapirer anses som givet i håndpant til sikkerhed for krav på pension eller udtrædelsesgodtgørelse. Pantsætningen ophører ved forsikrings-

rådets påtegning herom på vedkommende dokument. For enkelte værdipapirer, der uden selv at bære påtegning er pantsat ved hjælp af indskrivnings- eller forvaringsbevis, kan pantsætningen hæves ved forsikringsrådets påtegning på beviset eller på anden af forsikringsrådet foreskrevet måde“.

§ 2.

Handelsministeren bemyndiges til at lade lov om tilsyn med pensionskasser, jfr. lov bekendtgørelse nr. 343 af 19. juli 1950, således som denne lov er ændret ved nærværende lov, optrykke og til i lovtidende at bekendtgøre den således ændrede lov om tilsyn med pensionskasser.

Bemærkninger til lovforslaget.

Tilsynet med pensionskasser blev indført ved lov af 11. maj 1935. Loven er i 1938, 1939 og 1950 undergået ændringer, jfr. lov bekendtgørelse nr. 343 af 19. juli 1950.

I de senere år har der været fremsat kritik mod bestemmelserne i lovens § 14 om anbringelse af pensionskassernes midler.

Handelsministeren anmodede derfor i 1952 forsikringsrådet om at overveje dette spørgsmål, og rådet udarbejdede på foranledning heraf udkast til ændringsforslag, som handelsministeriet tiltrådte, og som i november 1952 blev fremsat for landstinget. Lovforslaget nåede ikke at blive færdigbehandlet inden samlingens slutning og blev ikke genfremsat.

Handelsministeren nedsatte, ligeledes i overensstemmelse med forsikringsrådets indstilling, et udvalg, som fik til opgave at foretage en teknisk gennemgang af livsforsikringsloven, skadesforsikringsloven og pensionskasseloven og udarbejde udkast til de ændringer i disse love, som efter den

under lovenes gyldighedstid skete udvikling og de indhøstede erfaringer måtte anses ønskelige.

Til formand for udvalget udpegedes daværende formand for forsikringsrådet Sigurd Kristensen. Udvalget bestod i øvrigt af repræsentanter for Assurandør-Societetet og livsforsikringselskabernes forening, nemlig direktør Anders Hansen, direktør Adolf Nielsen, direktør Max Nielsen og direktør H. W. Sprechler, samt af kontorchef i handelsministeriet G. Backhaus, højesteretspræsident A. Drachmann Bentzon, rådsformand H. Brix, rådsformand O. B. Kofoed, professor Carl Rasting og højesterets-sagfører Stig Rode.

Udvalget afgav den 9. oktober 1957 en betænkning med lovudkast.

Betænkningen er tilstillet folketingets medlemmer.

Det foreliggende lovforslag er i overensstemmelse med det af udvalget udarbejdede udkast, og man skal derfor henvise til udvalgets betænkning med hensyn til begrundelsen af forslaget.

DEN DANSKE AKTUARFORENING

Bilag 1.

København V, den 5. december 1957.

Handelsministeriet, Slotsholmsgade 10, K.

I skrivelse af 22. f. m. — journal nr. 109-52 — har ministeriet udbedt sig en udtalelse fra foreningen over den samtidig fremsendte betænkning angående lovgivningen om forsikringsvirksomhed afgivet af det af handelsministeren under 15. oktober 1952 nedsatte udvalg.

I denne anledning skal Den danske Aktuarforening udtale følgende:

Foreningen har ikke været repræsenteret i udvalget af 15. oktober 1952, men har haft lejlighed til underhånden at medvirke ved udformningen af visse teknisk betonedede bestemmelser i lovforslaget.

Mod lovforslagets tekniske enkeltheder finder foreningen ikke anledning til at rejse indvendinger, men på 2 punkter vil vi dog gerne kommentere forslaget.

Lovforslagets § 71 indeholder bedre udformede regler om livsforsikringsselskabernes sikkerhedsfond end den gældende livsforsikringslov. Paragraffen sidestiller praktisk talt en ikke-anvendt del af lovaktivet efter § 65 med sikkerhedsfonden. På et enkelt punkt er der dog en formel forskel. Såfremt en ændring af reservegrundlaget medfører en forøgelse af præmiereserven, kan et derved fremkommet underskud dækkes ved overførsel fra sikkerhedsfonden. Hvis et livsforsikringsselskab i den samme situation har afskrevet på lovaktivet i stedet for at henlægge til sikkerhedsfonden, har

selskabet ikke mulighed for at udligne underskuddet ved at opskrive lovaktivet. Vi går ud fra, at forsikringsrådet i et sådant tilfælde vil bruge sin beføjelse ifølge § 67 til at tillade selskabet at udligne underskuddet over en årrække.

Ved lovforslagets § 76 foreslås opretholdt de gældende bestemmelser i livsforsikringsloven om ansættelse og afskedigelse af et livsforsikringsselskabs aktuar. Til disse bestemmelser, der hidtil stort set har fungeret tilfredsstillende, ønsker vi ikke at knytte ændringsforslag. Bestemmelserne findes naturligt i lovforslagets afsnit om livsforsikringsselskaber, og derved er en — omend indirekte — hentydning til aktuarers tilknytning til et skadesforsikringsselskab i den gældende lov om skadesforsikringsvirksomhed (§ 61) faldet bort. Endnu er det vel ikke her i landet almindeligt, at aktuarer ansættes i skadesforsikringsselskaber, men vi vil dog gerne henlede opmærksomheden på forholdet og samtidig udtale, at såfremt et skadesforsikringsselskab har ansat en aktuar til at foretage forsikringstekniske beregninger og undersøgelser af samme karakter som dem, der foretages af den ansvarshavende aktuar i et livsforsikringsselskab, bør han have en tilsvarende beskyttelse, som loven giver aktuaren i et livsforsikringsselskab.

Ærbødigst

Paul Johansen.

Aage Laurson.

Bilag 2.**FORSIKRINGSRÅDET**

Den 7. januar 1958.

I skrivelse af 2. d. m. — journal nr. 109-52 — har handelsministeriet under henvisning til den under 9. oktober f. å. afgivne udvalgsbetænkning angående lovgivningen om forsikringsvirksomhed anmodet forsikringsrådet om at ville fremkomme med de udtalelser, som betænkningen giver anledning til.

Det fremgår af betænkningen bl. a., at udvalgets opgave har været at foretage en teknisk gennemgang af lov om livsforsikringsvirksomhed, lov om skadesforsikringsvirksomhed og lov om tilsyn med pensions-

kasser og at udarbejde udkast til de ændringer i disse love, som efter den under lovens gyldighedstid skete udvikling og de indhøstede erfaringer må anses ønskelige. Det er i ministeriets fornævnte skrivelse endvidere oplyst, at det er hensigten snarest muligt på grundlag af betænkningen at fremsætte lovforslag for folketinget.

I denne anledning skal man meddele, at forsikringsrådet kan give sin tilslutning til, at der på det nævnte grundlag søges gennemført en lovrevision.

H. Brix.

E. Mørck.